

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Lutherus Pathmo sua egressus, Carolstadium iritat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Brocardi, & nostro etiam æuo Guilielmi Postelli exempla testantur: quorum hic in omnibus artibus, linguis & scientijs ad miraculum vsque doctus fuerat; quamuis non diabolum sed Angelum Razielem fuisse contendat. Sed tam magnum virum Deus, vt alios, perire noluit, sed paulo antequam vita excederet, oculos ipsi aperuit, vt alibi diceretur.

IV. Dum Lutherus in Pathmo sua desidet, inaudita eum insania inuasit omnem scientiam, cuius cupiditas à natura nobis innata est, perdendæ. Et quemadmodum Hadrianus vt Homeri opera aboleret, quantum poterat studium adhibuit; ita Lutherus in perdendis Philosophorum principis aliorumque scriptis torus fuit; nec concedere voluit vt in scholis Aristotelis aut Platonis scripta prælegerentur. Sola, inquit, Biblia ab vniuerso Mundo legi debere. Exstat adhuc epistola eius ad Nobilitatem Germaniæ Anno M D XX. eum in finem scripta. *Vix, inquit, contineo me quin dicam, bonum mihi videri vt Vniuersitates reformentur; quidquid alijs contra dicant. Omne illud quod Papatus (id est tota antiquitas) statuit & decreuit, non alio pertinet quam ad tegendos ipsius errores & vitia. Sancta scriptura derelicta est; & solus cæcus & paganus Aristoteles supra Iesum Christum est collocatus. Meum est consilium, vt libri illi Physici, Ethici, De anima, &c. vna cum omnibus illis qui de rebus scripti sunt Naturalibus, aboleantur. In his enim adolescentes & ingenium consumunt & tempus perdunt. Ego non dubito quin vilis aliquis figulus maiorem & exactiorem Naturæ habeat cognitionem: quam quidem ex libris illis frustra speret. Et contra Ambrosium Catharinum quodam loco inquit, diabolum ad destruendam funditus Ecclesiam, astutiorem modum excogitare non potuisse quam Academiarum institutionem. Hæc Melanchthon & Carolstadius ex sacro ore Lutheri excepta, alijs postea instillarunt, incredibili stultitia dicam an furore: sic vt multis in locis Germaniæ tam Vniuersitatibus quam celebribus olim scholis magna fuerit tam Doctorum quam Auditorum infrequentia & solitudo, in Silesia præcipue. Multi scholarium Wittembergensium spiritu hoc vertiginis isti, libros suos Vlcano consecrarunt. Tum nouæ scilicet scholæ, & noui sanctificati Christiani extiterunt. Testatur Staphylus (*) sua ætate multos adhuc vixisse confusionis huius oculos testes Lutherus tamen ad seruerus, de restaurandis Scholis librum Anno M D XXIV. publicauit;*

& Carolstadium astiua, Melanchthonem vero de pistrino retraxit: quorum vterque ex Sanctæ scripturæ præcepto, in sudore vultus pane suo vesci, & Philosophia (b) valedicere volebat, ob metum ne ea, vt eadem Scriptura per D. Paulum monet, seducerentur. Quem locum Lutherus insigni falsitate deprauarat. Loco enim eius quod scriptum est, secundum elementa Mundi, (c) reposuit, secundum leges Mundi. (d) Nec vero stulta hæc persuasio aliorum hominum animis euelli potuit, quos Bibliistas vulgo appellarunt, qui omnibus alijs libris neglectis, sola Biblia diurna ac nocturna manu versant, vt Turcæ quoque Alcoranum suum assidue legunt ac relegunt, existimantes quanto læpius quis eum legerit, tanto maiorem splendorem in cælis eum consequuturum.

V. Porro Lutherus nouo afflatus Spiritu, eo ita intumuit, ut & ipse & asseclæ eius id manifeste deprehendere potuerint. Testantur hoc Acta eius post secessum, imo ante eundem finitum, & epistolæ quædam & libelli post reditum scripti (e) tum conciones octiduo post eundem reditum habitæ. Certe Tractatus duo, tum qui contra falsè nominatum ordinem Ecclesiasticum, tum qui in Henricum VIII. Angliæ Regem de Sacramentis est scriptus, talem in eo mentis tumorem, tam apertum furoris incrementum produunt, ut ex hoc tempore Luthero adherentes, cum vt Virum Dei; & Prophetam, imo Tertium Eliam admitterentur & scribendo (f) proficentur. Itaque qui hæctenus auxilio & fauore Friderici Electoris Saxonie eluserat potestatem Papæ, & Cæsaris, ex eo tempore ad subiugandum sibi ipsum Fridericum animum assumpsit. Id paulatim sic gestum fuisse proditur. V Vitteberga nuncium afferebatur, octobri fere mense, quod ipso absente Missa fuerit abrogata ab Augustinianis, quam ipse abrogare suo statuto hæctenus superfederat, Item cum tumultu SS. Imagines contractas, & è templis aliquot esse eiectas, ea res occasionem dedit Luthero scribendi Librum de abroganda Missa, quem Kal. Novemb. ad suos Augustinenses cum litteris transmisit

(g) nec

a Vid. Staph. de Ger. Bibl. versf. & lib. de Luth. concord. b ad Coloss. 2. 8. c ibid. g Luth. in Praef. super Comment. Melanch. in Paulum. Eras. Alb. contra Carolstadium cui huius rei culpam Lutherani affricant. c Tom. 1. Ienensi fol. 119. 141. 145. 161. f glossæ Tomo 1. Ienensi fol. 58. 89. ad epistolas Lutheri datas post reditum suum ad Fridericum Elect. & ad Hartmannum Cronebergium.